

Bo duschnoscězach a pobožnosći sjawny,
We kšchidach cźichi, w horju scźerpliwu?

My snajemy tón lud a kraj,
Sich hona, łuki, haj, o haj!
Chzesch dobrych ludźi nawjedźić,
Do Sserbow kraja dyrbišch hieć.

3. Wěšch ty tón lud, hdžež strowe róže kćěja
Na liczkach šwěrných, cźestných holicžow,
Kiž dowěrnje šo s miłych wóczkow šměja,
We twjerdym džěle polne radoščow?

Wěšch ty tón lud, hdžež kručzi hólzy khodža,
Čžescž nanow, nadobni kaž semjenjo?

Sich cžescža wschudže, witaju a rodža,
Šsu w krawanej bitwje traschni mužojo:

My snajemy cžescž holicžow,
My wěmy kraj tych pacholow;
Hlej, wěčnje našcha Lužiza,
Še tajke džěczi tujala.

4. Dha kćěj, dha kćěj, ty Sserbow rjeńšchi krajo,
Kćěj w strowju, w sbožu, w mozy njeswjadlej,
Pod worjolom nad tobu sejhrawajo
A pod tej křonu mlódonej, rucžanej!
A šerbski duch a khwalba šerbskoh' mjena
Nječch šwěczi šo kaž šlónzo njebjeste;